

RAPSORIA TYÄELÄMÄSTÄ

ETELÄ-POHOJANMAAN MURTEHELLA

KIRIJOOTTI

NÖYRÄNLAHAREN EIKKA

TALOUREN ALAMÄKI

Pumppukärryt
vyäryy petonilaattialla.
Kuuno istuu kyytis,
pörajää.

Mää verän niinku
ylihilipiä oris.

Konehet viätihin eileen,
kuulemma Kiinahan.
Kuun loppuhun
maksetahan palakkaa.

Hallin toises pääs
vaihramma osia.

NOPIA MUUTOS

Aamulla pomo
kyseli ylitöihi.
Ensimmäisellä kahavitauvolla
naama valakoosena
se peru puheensa.

Ruakatunnin se puhu
puhelimehen, joi Samariinia.
Sitte se suluki koppinsa
sälekaihtimet.

Ennen nelijää
menin kysymähän
lisää tärpäntikkeliä.
Koppi oli lukos.
Sihteeri sano, notta
pomo oli lähtiesnänsä hokenu:
"Nasrakki laskoo! Nasrakki laskoo!"

RUAKATUNTI

Iloonen

puheensorina täyttää
taukohuanehen.

Lohikeitto tuaksahtaa.

Jokkut ihimettelöö

jokien ja järvien

jäätilanteita.

Toisilla on palijo

puhuttavaa veikkaustuloksista.

Ja yhyrellä pelikortit.

Nua samat ihmisekkö

äsköön huaneisnansa

tyäskenteli?

Niinku aavehet.

URAHISSI

Pomo kiälti hitsaamasta
enempää muoviputkia.
Käski keittiölle hommihin.
Siälä se huamautti,
nottei rautakangella
herneskeittoa sekooteta.
Kanki kuumiaa ja polttaa käret.

Kokeelin seuraavaksi siivuumista:
vahakonehella kerkisin ajella
koko parkkipaikan ja sata metriä
jalakakäytävää
ennenku kones tosahti rikki.

Pomo anto vielä yhyren tilaasuuren:
(sellaasta tosisnansa tapahtu ennen!)
sain hoirettavaksi koko virman
kirjanpiron.

Hyvin on menny siitä alakaen:
jo kolomas erustusauto koeajos.

VAHAVAA SITOUTUMISTA

Maanantaina minennoo paikalla.
Tyäkaverit ponijaa ilimoottamattaki,
notta minoon etätöis.
Isköövät toisillensa silimää.

Ku tiistaina meen tyäpisteeseen,
kukaa ei kysele, mihinä olin,
ku valitan hartioota ja pääkipua.
Tuli eileen niin rehkittyä.

Keskiviikolle saan varattua
hammaslääkärin ja parturin.
Töis kävääsen evähät syämäs.

Torstaina pualen päivän mais
havahrin: alakaa tyäviikko
olla pulukas.

Tekaasen asiaa kaupungille.
Hommaan uuren virvelin.
Perijantaina pirän ressilomaa.

TYÄPAIKKAPAINAJAANEN

Vuatava pyöränrenkas,
mettäpalo ja vahtivuaro
ruumisriihes marraskuulla
omalla laillansa

teettää ylimäärästä.

Silloon ku rissatahan
ihiminen oikeen lujille,
uhkaallahan lopputilillä,
valehrellahan pomoolle selijän

takana,

alakaa hilijakseen epäällä,
notta jos mus onki jotaki vikaa.
Aamuunen töihillähtö

on ku ruumisriihehen menis,

ja töis oleminen
niinku mettäpalon sammuttamista
tai pelekua,

notta mistä alakaa

savu nousta.

Kotona sitte ei jaksa
paikata kersan
polokupyöränrengasta.

TUPO OR NOT TUPO?

Työaika

menöö paljjo joutuusammin,
ku on jotaki tekemistä.

Siitä oomma johoron kans

yhtä miältä.

Piäni käppi meirän välillä

kumminki on:

meikälääselle maksetahan aijjasta,

mutta johtoporras orottaa

tyäsuarituksia

niinku olomi aurinkua.

VAIKIA SIIRTO

Jokkut on tyäelämäs
kiinni niinku mato lehemänkakkaras.
Viälä ku ne on tyyrätty eläkkeelle,
soitteloovat joka päivä tyämaalle,
tähärentäävät,
notta kyllä niille saa soittaa,
jos tuloo ongelmia, ihimettelöövät,
miksei niiltoo kysytty mitää
monehen päivähän,
ku eihän kukaa muu
oo niin pätevä.

Notta ku itte osaas
laittaa kintahat aijjoos naulahan,
jättää nuaremmillekki jotaki.
Sitte vois yhtenä päivänä
vaikka istuttaa perennan,
antaa puhelimen olla kiinni.

LOPAALI TALOUS

Orottelen sanoja.
Kattelen merelle.
Lokkiluarolla harmaalokki
moksii toista selekähän,
ku se meinaa tukehtua
nialaastuansa munan
naapuripesästä.

Ihimiskunnaski
toiset syää toisten
pesämunia.
Ja aina joku
hakkaa selekähän.